

Til §§ 259 og 260. (U. §§ 236 og 237, jfr. Mot. Sp. 353—55).

Disse Paragraffer omhandler den *ulovlige Frihedsberøvelse*.

§ 259 svarer til Straffelovens § 211, dog at Stk. 2, der fremhæver visse Tilfælde som kvalificerede, paa forskellig Maade afviger fra § 211, 2det Punktum, jfr. Mot. Sp. 353—54. Den i Stk. 2 foreslaaede Straf er mildere end i Udkastets § 236 fastsat.

§ 260, der fastsætter Straf for Frihedsberøvelse forvoldt ved grov Uagtsomhed, er en i dansk Ret ny Bestemmelse, hvis Omfang man — i Modsætning til Kommissionen — har ment det rettest at begrænse til de i § 259, Stk. 2, omhandlede kvalificerede Tilfælde.

En Bestemmelse svarende til Straffelovens § 213 (*Barnerov*) er ikke optaget paa dette Sted. For saa vidt Forbrydelsen kun bestaar i en Krænkelser af Forældres eller andre Vedkommendes Ret, hører den hjemme i Kapitlet om Forbrydelser i Familieforhold, jfr. Lovforslaget § 217. Foreligger der tilfælde om Frihedskrænkelser overfor Barnet, vil de almindelige Sammenstødsregler mellem § 217 og Bestemmelserne i nærværende Kapitel komme til Anvendelse.

Endvidere er det ikke fundet nødvendigt at opretholde en til Straffelovens § 214 svarende Regel om Straf for *Negerhandel*.

27de Kapitel.

Freds- og Ærekrænkelser.

Til §§ 261—264. (U. §§ 238—240 og U. L. om Forseelser § 39, jfr. Mot. Sp. 355—58 og 409—10).

Disse Paragraffer angaar de strafbare *Fredskrænkelser*.

§ 261 (U. § 238, jfr. Mot. Sp. 355—57), der omhandler *Krænkelser af Privatlivets Fred*, svarer til Straffelovens §§ 220 og 222.

Nr. 1 stiller i Klasse med Brud paa Brevhemmeligheden (Straffelovens § 222) Krænkelser af en Persons Ret til at komme i Besiddelse af til ham bestemte lukkede Meddelelser, derunder Telegrammer.

Nr. 2 giver som en i dansk Ret ny Regel Beskyttelse for en Persons private Gemmer.

Nr. 3 hjemler Beskyttelse mod offentlig Meddelelse om Privatlivet tilhørende Forhold i Almindelighed, medens den tilsvarende Bestemmelse i Straffelovens § 220 er begrænset til kun at omfatte »personlige og huslige Forhold».

Stk. 2 er en i dansk Ret ny Bestemmelse, jfr. dog § 83 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922. For offentlig ansatte Tjenestemænd danner den et Supplement til Reglen i § 154, der kun angaar egentlige Tjenestehemmeligheder. Iøvrigt kommer Bestemmelsen til Anvendelse paa Sagførere, Læger, Apotekere, Jordemødre m. fl.

§ 262 (U. § 239, jfr. Mot. Sp. 357), der omhandler *Krænkelser af Hustrøden*, træder i Stedet for Straffelovens § 221. I Forhold til Straffeloven betyder saavel Stk. 1 som Stk. 2 en Udvidelse af det strafbares Omraade. Stk. 3, der fastsætter, at visse kvalificerende Omstændigheder medfører forhøjet Straf, er en i dansk Ret ny Bestemmelse.

§ 263. (U. L. om Forseelser § 39, jfr. Mot. Sp. 409—10) angaar Fredskrænkelser, der falder udenfor de to foregaaende Paragraffer. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i gældende Ret. Man har hidtil i lignende Tilfælde benyttet den Fremgangsmaade at give den paagældende et Polititilhold, hvis Overtrædelse straffes. Ministeriet er med Kommissionen enig i, at den nuværende Ordning bør erstattes med en udtrykkelig Lovregel.

§ 264 (U. § 240, jfr. Mot. Sp. 357—58) fastsætter som en ny Bestemmelse i dansk Ret Straf for den *Fredskrænkelser*, der bestaar *Fremsettelsen af visse alvorlige Trusler*.

Til §§ 265—272. (U. §§ 241—248, jfr. Mot. Sp. 358—65).

Disse Paragraffer giver Bestemmelser om *Ærefornærmelser* og træder i Stedet for Straffelovens §§ 215—217 og 219.

Lovforslaget har opretholdt den i Straffeloven opstillede Søndring mellem *Sigtelser og Ringeagtsyttringer*. Men i Modsætning til Straffeloven, der i § 217 sammenstiller de mindre grove Sigtelser med Ringeagtsyttringer, har man i § 265 (U. § 241), som sammenfatter Reglerne i Straffelovens §§ 215—217, fastsat Straf, i Stk. 1 for Ringeagtsyttringer, og i Stk. 2 for alle ærefornærmende Sigtelser.

§ 266 (U. § 242, jfr. Mot. Sp. 359) fastsætter som en formentlig tiltrængt ny Regel i dansk Ret forhøjet Straf for det Tilfælde, at Sigtelsen antager Karakter af *Bagvaskelse*, d. v. s. er fremsat mod bedre Vidende. At Handlingen i saa Fald er i særlig Grad strafværdig, er aabenbart.

§§ 267—269 (U. §§ 243—245, jfr. Mot. Sp. 359—63) giver nærmere Regler om Adgangen til og Betydningen af, at der føres *Bevis for Sandheden* af den fremsatte Sigtelse. Saadanne Bestemmelser findes